722/05

Den 13. april 2005 blev i sag nr. 65.154:

xxxxx xxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

Codan Forsikring A/S
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der er omfattet af en ulykkesforsikring i Codan Forsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde, som overgik klageren i december 1999.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at klagerens krav er forældet.

Det fremgår af sagen, at selskabet den 3/8 2004 har modtaget klagerens skadeanmeldelse, hvoraf det bl.a. fremgår, at hun den 21/12 1999 var faldet uden for sin arbejdsplads som følge af, at det var isglat. Hun havde derved pådraget sig personskade. Anmeldelsen var vedlagt en kopi af Arbejdsskadestyrelsens afgørelse af 12/10 2000, hvoraf det bl.a. fremgår, at hun ved skaden havde pådraget sig et mén på 8 %.

Af sagens akter fremgår det, at den i selskabet tegnede ulykkesforsikring oprindeligt var tegnet i klagerens tidligere ægtefælles navn, og hun at var medforsikret på policen. På skadetidspunktet havde klageren været skilt fra sin daværende mand i 6 år, og hun vidste ikke, at han fortsat have betalt præmie på forsikringen med hende som medforsikrede. Hverken klageren eller hendes tidligere ægtefælle havde i forbindelse med skilsmissen været opmærksom på, at forsikringen skulle opdeles.

I skrivelse af 9/8 2004 til klageren har selskabet meddelt, at kravet - i henhold til den 2-årige forældelsesfrist i forsikringsaftalelovens § 29 - var forældet allerede ved udløbet af 2002. Selskabet havde videre tilføjet, at det ved sin afgørelse især havde lagt vægt på, at klageren senest på tidspunktet ved Arbejdsskadestyrelsens afgørelse af 12/10 2000 måtte have været bekendt med, at skaden havde medført et varigt mén.

Klageren har efterfølgende i skrivelse af 11/8 2004 til selskabet meddelt, at hun ikke havde været bekendt med, at den i selskabet tegnede ulykkesforsikring stadig var i kraft på skadetidspunktet, og hun mente derfor ikke, at den 2-årige forældelsesfrist kunne gøres gældende.

Klagerens tidligere ægtefælle har over for selskabet telefonisk bekræftet, at han ikke taler med klageren, og at hun derfor ikke har vidst, at han fortsat havde betalt præmien på forsikringen.

Selskabet har i skrivelse af 14/9 2004 til klageren fastholdt sin afgørelse.

Klageren er utilfreds med selskabets afgørelse og gør over for nævnet gældende, at selskabet skal udbetale hende den ménerstatning, som hun er berettiget til.

I selskabets skrivelse af 12/11 2004 til nævnet hedder det bl.a.:

> "Det er imidlertid ubestridt, at forsikringstager og hendes tidligere ægtefælle pr. 1. december 1991 tegnede en ulykkesforsikring i Codan, jf. vedlagte helbredserklæring, der er underskrevet af begge, bilag…
>
> Forsikringstager var således bekendt med, at hun var omfattet af den i Codan tegnede ulykkesforsikring. Det forhold, at forsikringstager måtte have glemt, at hun tidligere havde tegnet en ulykkesforsikring, eller at hun ikke havde en forventning om, at hun fortsat er meddækket på forsikringen, medfører ikke, at hun har befundet sig i en undskyldelig uvidenhed, der har suspenderet den 2-årige forældelsesfrist efter § 29 i forsikringsaftaleloven.
>
> …

På baggrund af nærværende klage for Ankenævnet har vi taget sagen op til revurdering, men vi finder imidlertid ikke grundlag for at ændre den af os tidligere trufne afgørelse. Vi skal i den forbindelse henvise til Ivan Sørensen, den private Syge- og Ulykkesforsikring, 2. udg., s. 280 samt AK 51.535, jf. bilag G."

Klageren har i skrivelse af 3/12 2004 til nævnet bl.a. anført:

"Jeg mener helt klart, at denne afgørelse ikke kan sammenlignes med min sag, da den relaterer til en gruppeforsikring i et firma, hvor den ansatte havde mulighed for i sin overenskomst at få kendskab til eksistensen af forsikringen.

Jeg har ikke haft mulighed for at vide, at min forsikring har eksisteret, og da vi fik kendskab til den fortsatte eksistens, var det i forbindelse med et assurandørbesøg hos min eksmand. Pågældende assurandør gjorde ved dette besøg opmærksom på, at jeg åbenbart stadig var medtegnet i ovennævnte forsikring, og at jeg derfor havde mulighed for erstatning i pågældende sag. Efterfølgende ringede jeg selv til Codan, hvor den pågældende jeg talte med helt klart mente, jeg var under 5-års reglen i dette tilfælde.

Jeg vil derfor gøre det helt klart, at jeg ikke på noget tidspunkt har haft kendskab til forsikringens fortsatte eksistens, hvorfor jeg ellers ville have rettet henvendelse inden for de første 2 år."

Nævnet udtaler:

Nævnet finder det på baggrund af de foreliggende oplysninger - herunder dels den af klageren underskrevne helbredserklæring - godtgjort, at hun - som medforsikret - på skadetidspunktet var omfattet af en af hendes tidligere ægtefælle tegnet ulykkesforsikring.

At klageren - efter skilsmissen - måtte have glemt, at hun var omfattet af ulykkesforsikringen, eller at hun ikke havde en forventning om, at hun fortsat var omfattet, kan efter

nævnets opfattelse ikke føre til, at den 2-årige forældelsesfrist i forsikringsaftalelovens § 29 er suspenderet.

Nævnet har gennemgået sagen og finder at kunne lægge til grund, at klageren senest ved Arbejdsskadestyrelsens afgørelse af 12/10 2000 har haft kundskab om sit angivelige krav mod selskabet. Nævnet finder herefter at måtte give selskabet medhold i, at klagerens krav var forældet efter forsikringsaftalelovens § 29, da det blev anmeldt til selskabet i 2004.

Herefter, og idet nævnet finder, at klageren ikke har sandsynliggjort, at hun af selskabet skulle være blevet oplyst, at hendes krav skulle vurderes ud fra den 5-årige forældelsesfrist i forsikringsaftalelovens § 29,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen

Udskriften bekræftes

Henning Jønsson